

«Тасдиқ мекунам»

Ректори Донишгоҳи байналмилалии
забонҳои хориҷии Тоҷикистон ба номи
Сотим Улуғзода, доктори илмҳои
филология, профессор

Гулназарзода Жило

“ ” соли 2023

ТАҚРИЗИ

муассисаи пешбар Донишгоҳи байналмилалии забонҳои хориҷии Тоҷикистон ба номи Сотим Улуғзода ба диссертатсияи номзадии Рустами Абдуҷаббор дар мавзӯи “Фарҳанги хонавода ва тарбияи иқтисодии наврасон дар шароити иқтисоди бозорӣ”, ки барои дарёфти дараҷаи илмии номзади илмҳои педагогӣ аз рӯйи ихтисоси 13.00.01 – Педагогикаи умумӣ, таърихи педагогика ва таҳсилот пешниҳод шудааст.

Муҳтавои таҳқиқоти диссертатсионии Рустами Абдуҷаббор дар мавзуи “Фарҳанги хонавода ва тарбияи иқтисодии наврасон дар шароити иқтисоди бозорӣ” ба шинономаи ихтисоси илмии 13.00.01 – Педагогикаи умумӣ, таърихи педагогика ва таҳсилот: аз он ҷумла, ба *банди 3* – «Антропологияи педагогӣ» (низомҳои /шароитҳо/ рушди шахс дар ҷараёни таълим, тарбия, таҳсилот);, *банди 4* – «Назария ва консепсияи таълим» (қонуниятҳо, принсипҳои таълими кӯдак дар давраҳои гуногуни ба камол расидани ё; фардикунонӣ ва тафриқаи таълим; намудҳо ва амсилаҳои таълим, доираи татбиқи онҳо; технологияҳои таълим; консепсияҳои рушди таъминоти таълими-тарбиявии раванди таълим ва воситаҳои таълим, маҳсусиятҳои таълим дар зинаҳои гуногуни таҳсилот) мутобиқат дорад.

Саҳми илмии довталаб дар ҳалли масъала ва коркарди мавзуи илмӣ.

Мубрамии мавзуи барои таҳқиқоти диссертатсионӣ интихобнамудаи Рустами Абдуҷаббор бо он муайян карда мешавад, ки таҳқиқоти мазкур аз низомбандии маълумот оид ба масъалаҳои мавзуи таҳқиқоти диссертатсионӣ, ҷамъоварии маълумоти озмоиши, таҳлил ва ҷамъбастикуни натиҷаҳо, пешниҳоди хулосаҳои асосии диссертатсия иборат мебошад. Дар яке аз суханронии худ Асосгузори сулҳу ваҳдати миллӣ – Пешвои миллат, Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон, муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон дар ин маврид зикр намудаанд, ки падару модарони арҷманӣ бояд рисолати муқаддаси худ – тарбияи поктинативу зебоипарастӣ, башардӯстиву инсонпарварӣ ва заҳматкашиву ободкориро дар замони фарзандон идома дода, насли навраси кишвари соҳибистикӯламонро дар рӯҳияи бузурги ватандорӣ ба камол расонанд, то онҳо тавонанд парчами давлатамонро ба уфуқҳои ояндаи ободу осуда баранд.

Роҳи
Донишгоҳи
Тоҷикистон

Ба муаллиф мұяссар шудааст, ки вижагиҳои методологӣ ва педагогии фарҳанги хонавода ва тарбияи иқтисодии наврасон дар шароити иқтисоди бозориро ошкор сохтааст. Дар байни ниҳодҳои иҷтимоӣ тарбияи хонаводагӣ мақоми маҳсусро ишғол менамояд, зеро кӯдакону наврасон дар муддати тӯлонӣ дар зери таъсири хонавода фаро гирифта мешаванд. Ташаккулёбии меъёрҳои ахлоқӣ, иҷтимоӣ ва иқтисодии наврасон маҳз дар хонавода оғоз мегардад. Аммо дар як вақт хонавода ҳамчун институти иҷтимоӣ ҳамеша дигаргун мешавад. Дигаргуншавии имрӯзай хонавода дар чомеаи мо бо ба миён омадани муносибатҳои нави иҷтимоиву иқтисодӣ дар кишвар, тезутундшавии муносибатҳои иҷтимоӣ, дараҷаи нобаробарии некуаҳволии чомеа, бухрони ахлоқӣ вобаста аст.

Бо гузариш ба муносибатҳои иқтисоди бозорӣ мушкилоти тарбияи иқтисодии насли наврас, ташаккул додани меъёрҳо ва сифатҳои ахлоқиву иқтисодии онҳо бар дӯши ҳамаи институтҳои иҷтимоии тарбиявии чомеа вогузор мегардад. Дар ин маврид мавқеъ ва нақши хонавода назаррас аст. Зоро азхудкуни донишҳои ибтидой, муайянкунин тасаввурот ва васеъшавии ҷаҳонбинии насли наврас маҳз аз хонавода оғоз мегардад. Ҳамаи ин зарурияти омӯзиши мақом ва нақши назарраси хонаводаро ҳамчун институти тарбиявии иҷтимоӣ дар ташаккулёбии шахсияти насли ояндасоз муҳим ва мубрам менамояд.

ояндасоз мұхым ва мұрам менамайд.

Аҳамияти таҳқиқоти диссертацияни Рустами Абдулаббор дар он аст, ки маводи өмірбаптың таҳқиқотынан сифати маводи амалій дар фәйолияти құдакон дар асоси фарғанги хонаводагүй дар тартиб додани барномаю дастурхой таълимию методій құмак мерасонад.

Хулоса ва натижаңынан бадастомадаро омұзгорони муассисаҳои таҳсилоти умумиеттік метавонанд зимни таҳияи барномаҳо ва технологияҳои ташаккули мұносибати арзишнок нисбат ба тарбияи иқтисодии хонандагон дар оила ва ғанигардонии таҷрибаи маънавий-ахлоқи қарашаи тақдимати тарбияи иқтисодии хонандагон тавассути әздеме низоми тавсияҳои амалій дар шароити чомеаи мұосир истифода баранд. Ҳамзамон, тавсияҳои илмию педагогии дар кори таҳқиқотиң корқардшударо омұзгорон метавонанд қарашаи баланд бардоштани самарарабахшии қор доир ба ташаккули тарбияи иқтисодии бачагон дар оила истифода баранд.

Маводи бадастомада ва хулосаҳои тадқиқот метавонанд ҳангоми маърузахо, курсҳои маҳсус, семинарҳо барои мактаббачагон, омӯзгорони оянда ва шунавандагони курсҳои такмили ихтисоси омӯзгорон мавриди истифода қарор бигиранд.

Аз ин лиҳоз, мавзуи барои таҳқиқоти диссертационӣ интихобнамудаи довталаб Рустами Абдуҷаббор дар шароити муосир бениҳоят мубраму муҳим ва дорои аҳамияти маҳсуси назариявию амалӣ буда, он бо

дарназардошти талаботи замони муосир тавсияҳои илмӣ - амалӣ, ки ба тарбияи иқтисодии хонандагон дар оила ва ғанигардонии таҷрибаи маънавӣ-ахлоқӣ ва иқтисодии хонандагон тавассути эҷоди низоми тавсияҳои амалӣ дар шароити ҷомеаи муосир таъмин мекунад, таҳия ва барои дифоъ пешниҳод шудааст.

Муаллифи диссертатсия мақсади таҳқиқот ва фарзияи онро дуруст муайян карда, барои анҷом додани пажӯҳиши илмӣ ҳаллу фасли проблемаҳои муҳимро ба монанди: ҷустуҷӯ, муайянсозӣ ва асосноккунии роҳу усулҳои самараноки ҳалли проблемаи тарбияи хонаводагии иқтисодии наврасон нақши муҳимро дар ташаккули меъёрҳо ва хислатҳои ахлоқиву иқтисодии наврасон мебозад, агар:

- омилҳои инфиродию психологии наврасон дар ташаккули сифатҳои ахлоқиву иқтисодии онҳо ба назар гирифта шаванд;
- маҳсусиятҳои тарбияи иқтисодии хонаводагӣ ва роҳу усулҳои тарбия дар ин раванд ба инобат гирифта шаванд;
- шароитҳои психологӣ-педагогӣ дар раванди тарбияи иқтисодии хонаводагӣ рия карда шавад.

Таҳлилу баррасии натиҷаҳои дар ҷараёни таҳқиқот ва корҳои таҷрибавӣ-озмоишии бадастовардаи үнвонҷӯй Рустами Абдуҷаббор аз он далолат мекунанд, ки фарзияҳои аз ҷониби муаллифи диссертатсия пешниҳодшуда тасдиқи амалии худро ёфтаанд.

Дар қисмати якуми боби якуми диссертатсия асосҳои назариявию методологӣ ва вижагиҳои “Хонавода ҳамчун институти маҳсус ва муҳими тарбия” үнвон гирифтааст, ки оид ба соҳтори иҷтимоиву иқтисодии хонавода ва нақши асосии он дар ҷомеа маълумоти зарурӣ ироа шудааст, аз ҷумла таъкид шудааст, ки илмҳои гуногун ба институтҳои хонавода баҳои гуногун медиҳанд:

Сиёsatшиносӣ. Муносибати сиёsatшиносон дар масъалаи хонаводагӣ мазмунҳои зеринро дар бар мегирад:

- маҷмӯи меъёрҳои ҳуқуқие, ки муносибатҳои ҷамъиятии гурӯҳи муайяниро ба танзим медарорад;
- ташкилоти муайяни иҷтимоӣ, сиёсиест, ки дар асоси қоидаҳо ва модели рафткор амал қарда, воҳиди муайяниро дар ҷомеа иҷро менамояд;
- маҷмӯи меъёрҳои муносибат ва тартиботи ҷамъиятиест, ки аз рӯйи меъёрҳои аниқ муттаҳид гаштаанд.

Иҷтимоишиносӣ. Хонавода институти универсиалии иҷтимоии бунёдист. Олимон хонаводаро садсолаҳо таҳқиқ менамоянд. Иҷтимоишиносон мағҳуми муайян ва аниқи институти хонаводаро пешниҳод менамоянд. Чунончи Ҷорҷ Мердок чунин муайянкуни мағҳумро пешниҳод менамояд:

«Хонавода ин гурӯҳи иҷтимиоист, ки бо зист дар манзили умумӣ ҳамкориҳои иқтисодӣ ва истеҳсолоти якҷоя фарқ мекунад. Иҷтимиоишиносон хонаводаро ҳамчун институт ва гурӯҳи иҷтимоӣ медонанд. Равоншиносӣ. Муносибати равоншиносон нисбат ба институти хонавода хусусияти худро дорад. Дар ин муносибати хонавода фаъолияти ҳаётие дида мешавад, ки дар дохили он талаботи маҳсуси одамони бо ҳам ҳамчун ва хешованд таъмин мегардад. Аз рӯйи ақидаи равоншиноси маъруф Г. Навайтис “хонавода гурӯҳест, ки талабот аъзоёни онро қонеъ мегардонанд”. Ин талабот хеле бомуваффақият дар фаъолияти якҷояи гурӯҳи одамон қонеъ гардонида мешавад.

Иқтисодӣ. Хонавода ҷомеаест, ки дар асоси ҳамхӯнӣ ва тарзи зист одамонро ба ҳам алоқаманд менамояд, дар фаъолияти ҳаётии онҳо талаботи табиӣ, иқтисодӣ ва маънавии онҳо қаноатманд мегардад. Вазифаи иқтисодии хонавода дар иқтисоди бозорӣ ғуногун аст. Ин, пеш аз ҳама, дар бузургии ҳочагии хонаводагӣ, ба даст овардани сармояи хонавода, таъмин намудани зарурати дараҷаи талабот ифода меёбад. Нақши хонавода дар иқтисоди бозорӣ ҷандтарафа аст. Он ҳочагидории хонаводагӣ ва истеҳсолӣ, яъне истеъмолкунанда буда, ҳам дар як вақт амонатгузор ва ҳам маблағгузор мебошад.

Дар қисмати дуюми боби якум – “Ҷанбаҳои назариявии тарбияи иқтисодии наврасон дар хонавода” - андешаҳо оид ба масъалаи иқтисодиёт, фарҳанги хонавода дарҷ гардидаанд.

Аввалин маротиба мағҳуми «иқтисодиёт»-ро мутафаккирони Юнони қадим истифода намудаанд. Дар асарҳои Арасту мо мағҳуми «иқтисодиёт»-ро дучор меоем ва мутафаккир кӯшиш намудааст, ки мағҳумро шарҳ дидад. Арасту навишта буд, ки дар одамон ду намуди худогоҳӣ мавҷуд аст. Гурӯҳи якуми одамон меҳоҳанд, ки ҳар чи бештар сарват, неъматҳои моддӣ ҷамъ оваранд ва лаззат баранд. Гурӯҳи дигари одамон кӯшиш мекунанд, ки ба дигарон кӯмак расонанд. Бо гуфтаи мутафаккир, маҳз тарбия дар рӯҳи «накуқорӣ» ягонагии шахсӣ ва ҷамъиятии инсонҳоро нишон медиҳад.

Асосгузори илми педагогика Ян Амос Коменский зикр намудааст, ки дар қӯдакон аз синни хурдсолӣ бояд маҳорати фаҳмидани асосҳои ҳочагидорӣ инкишоф дода шавад. Дониши иқтисодӣ аз рӯйи фаҳмиши Каменский ин фаҳмидани идора кардани ҳочагии хонавода мебошад. Барои тарбияи иқтисодӣ шавқмандӣ муҳим аст. Шавқмандии фаъолияти оқилонаи иқтисодӣ ба тариқи зайл муайян гаштааст:

- прагматикӣ, яъне зарурияти ба даст овардани даромад, кӯшиши қонеъ гардонидани талаботи худ;
- маърифатӣ, яъне фаҳмидани механизми зуҳурот барои ҳалли дурусти иқтисодиро қабул кардан;

- башардӯстӣ, яъне саъю кӯшиш барои кумак ба ниёзмандон, саховатмандӣ;
- шаҳрвандӣ, яъне хоҳиш ва мақсади суд овардан ба Ватан, ифтихор аз комёбидони ватани худ;

- ахлоқӣ, яъне хоҳши боахлоқ будан дар муносибат бо одамон ва ҷомеа.

Чунин сифатҳо барои шаҳси аз тарбияи иқтисодӣ барҳӯрдорбуда муайян гардидааст:

- мавқеи фаъоли ҳаётӣ;
- ғамхорӣ нисбат ба дигар одамон;
- қобилияти фаҳмидани зиндагӣ ва баҳои воқеӣ додан ба он;
- қобилияти масъулиятро ба уҳда гирифтан;
- накукорӣ ва некбинӣ дар ҳаёти воқеӣ.

Дар раванди тарбияи иқтисодӣ дар наврасон тафаккури иқтисодӣ ташаккул меёбад, ки он барои дарк кардани зухуроти ҳаёти иқтисодӣ, аз худ кардани мағҳумҳо ва назарияи иқтисодӣ, аз бар намудани донишҳои иқтисодӣ мусоидат менамояд.

Дар қисмати сеюми боби якум – “Принцип, метод, технология ва усулҳои тарбияи иқтисодии наврасон дар хонавода” - оид ба принципи тарбия, методҳои наврасон дар хонавода дарҷ гардидааст. Принципи тарбия дастурамалест, ки такя ба он усули фаъолияти тарбиявиро матлуб менамояд. Тибқи ҳусусиятҳои хоси хонавода ҳамчун муҳити инкишофи шахсияти наврас бояд маҷмӯи принципҳои тарбияи хонаводагӣ ба таври зайл бунёд гарданд, маҷмӯи принципҳои зерини тарбияи хонаводагӣ дар амал ҷорӣ бошанд:

- наврасон бояд дар муҳити некукорӣ ва муҳабbat тарбия гиранд.
- волидайн бояд кӯдакони худро чи хеле онҳо ҳастанд, бифаҳманд ва қабул кунанд;
- ягонағии самимӣ, ҳтироми тарафайн, серталабӣ бояд асоси тарбияи хонаводагӣ бошад;
- шахсияти волидайн-намунаи олӣ барои тақлиди наврасон бошад;
- ҳама намуди фаъолияте, ки дар хонавода гузаронида мешавад, асосан дар шакли бозиҳои гуногун ва мантиқӣ бошанд.

Муаллифи таҳқиқот оид ба ҳар як масъалаи дар зербобҳо баррасишуда андешаҳои шаҳсии худро аз назари интиқодӣ баён сохта, вобаста ба онҳо пешниҳоду тавсияҳо манзур кардааст.

Боби дуюми диссертатсия “Корҳои озмоиши оид ба таъмини самаранокии тарбияи иқтисодии наврасон дар шароити хонавода” ном дошта, дар қисмати аввали он масоили маҳсусияти тарбияи иқтисодии наврасон дар хонавода ва маърифати молиявӣ мавриди омӯзишу таҳқиқ ва баррасӣ қарор дода шудааст, аз он ҷумла иброз шудааст, ки яке аз масъалаҳои муҳим дар тарбияи иқтисодии наврасон дар хонавода ташкил кардани

фаъолияти меҳнатӣ мебошад. Вазифаҳои ба фаъолияти хоҷагидории гуногун мансуббударо волидайн ҳар соат, ҳар рӯз ичро мекунанд. Хеле хуб мешавад, агар дар омодагирӣ ва икрои ин корҳо наврасонро низ ҷалб намуд. Барои ин волидайн бояд доимо вазифаҳои меҳнатии наврасонро муайян кунанд, якҷоя бо наврасон речай рӯз ва тарзи икрои корро тарҳрезӣ намоянд, ба наврасон роҳҳо ва усулҳои беҳтарини икрои амалро омӯзанд. Унвонҷӯ дар натиҷаи таҳқиқот ва озмоиши худ бар истифодаи метод, усул роҳҳо, принципҳо, технологияи тарбияи иқтисодӣ дар хонавода мотавсияҳои зеринро барои волидайн пешниҳод менамояд:

- ба беҳамтоии фарзандатон эътиимод кунед, зоро ӯ ягона аст, ба ягон навраси ҳамсол шабоҳат надорад ва нусхай аслии шумо низ нест;
- муҳаббати худро пинҳон накунед, ба ӯ фаҳмонед, ки дар ҳама ҳолат ӯ маҳбуб аст ва дӯсташ медоред;
- кӯшиш намоед, ки муҳаббати шумо беандоза шуда, ба беназоратӣ ва иҷозатдиҳӣ мубаддал нагардад;
- агар фарзанд рӯйирост эътирози икро накарданро мекунад, он вақт ҷазоро нисбати ӯ истифода намудан мумкин аст;
- фаромӯш накунед, роҳ ба қалби наврас тавассути бозӣ аст, зоро маҳз дар бозӣ шумо метавонед малака, дониш, мағҳумҳои ба арзишҳои ҳаётӣ даҳлдоштаро ба наврас тақдим намоед ва ҳамдигарро хуб фаҳмед;
- бештар бо наврас сӯҳбат намоед, моҳияти мамнуъ ва маҳдудиятҳоро фаҳмонед;
- ҳолати рӯҳӣ ва ҷисмонии фарзандатон дар дасти шумост;
- муошират бо ҷамъиятро наврас аз волидайн меомӯзад;
- хеле муҳим аст дарк намоем, ки усули муносибати калонсолон нисбат ба хурдсолон на танҳо ба рафтори наврас, балки ба солимии равонии онҳо низ таъсир хоҳад расонд;
- ҳавасмандкунӣ бояд нисбат ба ҷазо зиёдтар бошад;
- агар волидайн дар рафтори наврас ягон амали ноҳубро мушоҳида намояд, ба ҷазодиҳӣ шитоб накарда, рафтори худро таҳлил намоянд;
- агар шумо ҳис кардед, ки ҳамеша наврасро бо ҷурми танбалӣ айбдор мекунед, пеш аз ҳама, ба рафтори худ, аҳли дигари болиги хонавода таваҷҷӯҳ намоед.

Таҳқиқот нишон медиҳад, ки дар овони хурдсолӣ ва наврасӣ маҳсусияти инфириодӣ-психологии асосӣ ташаккул меёбад, ҳамчунин, барои ташаккули хислатҳои иҷтимоиву ахлоқии шаҳс заминаҳо ба вучуд меоянд.

Дар қисмати 2.2. боби дуюм ҷанбаҳои педагогӣ, психологӣ ва иҷтимоии тарбияи иқтисодии наврасон дар хонавода баррасӣ шуда, қайд карда шудааст, ки тарбия дар хонавода раванди психологии хеле мураккаб мебошад. Тавассути тарбияи иқтисодӣ наврас ба зиндагии мутақилона

омода мегардад. Бинобар ин, ҳам мактаб ва ҳам хонавода бояд барои дар наврасон тарбия намудани фарҳанги иқтисодӣ саҳмгузор бошанд, то ки онҳо аз хурдсолӣ иқтисод ва хусусиятҳои онро дарк карда тавонанд.

Тарбияи хонаводагӣ ба наврас имкон медиҳад, ки дониши ибтидоиро роҷеъ ба дунёе, ки дар он зиндагӣ мекунад, аз худ намояд. Ӯ мафҳуми хуб ё бадро меомӯзанд ва дар қадом лаҳза чи хел амал карданро низ тарбияи хонаводагӣ ба наврас медиҳад.

Қоидҳои тарбияи хонаводагӣ чунинанд:

- тарбияи хонаводагӣ фазои муҳабbat, хушбахтӣ, самимиат ва некҳоҳиро бояд доро бошад;
- волидайн фарзандро чи хеле ки ҳаст, бояд қабул намоянд, ӯро инкишоф дода, дар ӯ хислатҳои беҳтарро ташаккул диханд;
- тарбияи хонаводагӣ маҳсусиятҳои синну солӣ, гендерии шахсиро бояд ба ҳисоб гирад;
- тарбияи хонаводагӣ бояд дар эҳтироми аъзоёни хонавода бунёд гардад;
- мушкилоти тарбияи хонаводагӣ на дар фарзанд, балки бештар дар волидайн вучуд доранд, зоро қӯдакону наврасон бештар ба тақлид майл доранд;
- тарбия бештар бояд ба хислатҳои мусбати фарзанд равона карда шавад. Тарбияи яктарафаи наврас муносибати нодуруст буда, оқибат барои пушаймонӣ меорад ;
- дар тарбияи хонаводагӣ бояд чунин асос ҳукмфармо бошад: таълим, ҷидду ҷаҳд, диққат ва маърифати тарбиявӣ ба инкишofi наврас равона гардида, бояд дар шакли бозӣ амалий гарданد;
- оҳанги тарбияи хонаводагӣ бояд мусбат ва мусоидтарин бошад.

Қисмати 2.3. боби 2 ба раванди таҳқиқоти озмоиши мӯфассал тавсиф шуда, натиҷа ва хулосаи озмоиши педагогӣ мавриди арзёбӣ қарор гирифтааст.

Озмоиш бо мақсади муайян кардани дараҷаи донишу тасаввуроти иқтисодӣ ва тарбияи иқтисодӣ дар хонандагон гузаронида шудааст. Объекти озмоиш таҳсилкунандагони муассисаҳои таҳсилоти миёнаи умумии ноҳияи Данғара интихоб гардида, мақсад дараҷаи тасаввуроти иқтисодӣ будааст. Дар рафти озмоиш қобилияти фаҳмидани мафҳумҳои иқтисодӣ аз тарафи муҳассилин мавриди таҳқиқ қарор гирифта, озмоиш дар синфҳои 8^а-и МТМУ-и №20 ва №59-и ноҳияи Данғара гузаронида шудааст.

Дар диссертатсия аз назари илмӣ баъд аз озмоишҳои гузаронида шуда, ки дар рафти таҳқиқ муайян шудааст, муаллиф хулосаҳои зерин бароварда, барои ҳалли онҳо якчанд пешниҳодҳоро тавсия намудааст:

1. Тарбияи иқтисодӣ ва маърифати молиявии наврасон ҳамчун масъалаи мубрам ва стратегӣ дониста шавад.

2. Ба тарбияи иқтисодӣ ва маърифати молиявии насли наврас тамоми институтҳои чомеа ҷалб карда шаванд.
 3. Нақши асосиро дар тарбияи иқтисодии наврас, албатта дар марҳилаҳои ибтидой ҳонавода мебозад ва дигар институтҳои тарбиявӣ бояд робитаи ҳамкориро бо ҳонавода ба роҳ монанд.
 4. Дар муассисаҳои таҳсилоти ҳамагонӣ тибқи имконият таваҷҷуҳро ба тарбияи иқтисодӣ ва маърифати молиявии наврасон равона намудан лозим аст.
 5. Кумаки педагогӣ, психологӣ ва маърифатии ҳонаводаҳо барои тарбияи иқтисодии наврасон шарти муҳим дар тарбияи насли наврас ба шумор меравад.
 6. Ҳонавода ва дигар институтҳои тарбиявиро лозим аст, ки тарбияи иқтисодӣ ва маърифати молиявиро ҳамвора бо тарбияи ахлоқӣ, зебоипарастӣ, меҳнатӣ, экологӣ ва маънавии насли наврас ба роҳ монанд.
 7. Дар раванди тарбияи иқтисодӣ ба арзишҳои ахлоқӣ, миллӣ ва маънавӣ бояд таваҷҷуҳ зоҳир карда шавад.
 8. Барои бо меҳнати шоиста ҷалб намудани насли наврас ва муҳайё намудани шароит барои меҳнати онҳо бо мақсади ташаккули шахсияти даврони иқтисоди бозорӣ таҷрибаи даврони шӯравӣ, таъсиси лагерҳои истироҳатӣ-меҳнатӣ, ташкили курсҳои қӯтоҳмуддат ҳамчун роҳи ҳалли масъала ба назар гирифта шавад.
 9. Васоити ахбори омма, адібонро ба тарғибу таблиғи донишҳои иқтисодӣ ҷалб намудан низ масъалаи муҳим ба шумор меравад. Ин роҳи ғайрирасмии фаро гирифтани тарбияи иқтисодии насли наврас маҳсуб мейбад.
- Дар рафти корҳои озмоиши мақсад ва вазифаҳои таҳқиқоти озмоиши ҳалли худро ёфта, бо истифода аз усулҳои эмпирикӣ мухталиф натиҷагирий ва ҷамъбаст карда шудаанд.
- Натиҷаҳои таҳқиқоти диссертационӣ ва корҳои озмоиши, ки дар шакли ҳуносай бобҳо, ҳуносаҳои умумӣ ва тавсияҳои методӣ коркард ва пешниҳод шудаанд, аз он шаҳодат медиҳанд, ки аз ҷониби муаллифи диссертатсия таҳқиқоти дорои арзиши баланди илмиву амалӣ мураттаб шудааст ва истифодаи натиҷаҳои таҳқиқот дар амалияи таълим бе шак ба ташаккули тарбияи иқтисодӣ наврасон дар ҳонавода мусоидат ҳоҳад кард.

Натиҷаҳои мушаҳҳаси илмӣ: навгонӣ, аҳамияти илмӣ ва амалии таҳқиқоти диссертационӣ.

Навгонии илмии таҳқиқот дар он зоҳир мешавад, ки муаллифи кори таҳқиқотӣ асосҳои методологии омӯзиши проблемаи муносибатҳои назариявӣ, ки асосу тавсияҳои методии дар амал санҷидашуда, натиҷаҳои

илмии он ба сифати маводи коркардшуда ва тавсияҳои амалӣ дар фаъолияти тарбияи кӯдакону наврасон асос ёфтааст.

Маводи ҷамъбастшудаи таҳқиқот ба сифати маводи амалӣ дар фаъолияти кӯдакон дар асоси фарҳанги хонаводагӣ дар тартиб додани барномаю дастурҳои таълимию методӣ қӯмак мерасонад.

Хулоса ва натиҷаҳои бадастомадаро омӯзгорони муассисаҳои таҳсилоти умумӣ метавонанд зимни таҳияи барномаҳо ва технологияҳои ташаккули муносибати арзишнок нисбат ба тарбияи иқтисодии хонандагон дар оила ва ганигардонии таҷрибаи маънавӣ-ахлоқӣ ва иқтисодии хонандагон тавассути эҷоди низоми тавсияҳои амалӣ дар шароити ҷомеаи муосир истифода баранд.

Ҳамзамон, тавсияҳои илмию педагогии дар кори таҳқиқотӣ коркардшударо омӯзгорон метавонанд ҷиҳати баланд бардоштани самарабахшии кор доир ба ташаккули тарбияи иқтисодии бачагон дар оила истифода баранд.

Маводи бадастомада ва хулосаҳои тадқиқот метавонанд ҳангоми маърузаҳо, курсҳои махсус, семинарҳо барои мактаббачагон, омӯзгорони оянда ва шунавандагони курсҳои такмили ихтисоси омӯзгорон мавриди истифода қарор бигиранд.

Аҳамияти илмии таҳқиқоти диссертационии Рустами Абдуҷаббор аз он шаҳодат медиҳад, ки нуктаҳои зерин муарриғари онанд:

- нақши хонавода ҳамчун институти тарбия ба таври назариявӣ омӯхта шудааст;
- дар заминаи таҳқиқот мушкилоти раванди тарбияи хонаводагии иқтисодии наврасон дар замони иқтисоди бозорӣ муайян ва нишон дода шудааст;
- роҳҳои бартараф кардани мушкилоти раванди тарбияи иқтисодии наврасон дар хонавода нишон дода шудааст;
- роҳҳо, принсипҳо, методҳо ва технологияи тарбияи иқтисодии наврасон дар хонавода бо такя ба натиҷаи таҳқиқот пешниҳод карда шудааст;
- бо такя ба натиҷаи таҳқиқот роҳу усулҳои нави ташаккули тасаввурот ва тарбияи иқтисодии наврасон дар хонавода баррасӣ гардидааст;
- тавсияҳои илмӣ-педагогӣ барои омӯзгорону мутахassisон оид ба роҳҳои баланд бардоштани фарҳанги хонаводагӣ ва тарбияи иқтисодии наврасон коркард ва ироа шудаанд.

Дараҷаи асосноккунии нуктаҳои илмӣ. Аз ҷониби муҳаққиқ ба таври муфассал корҳои илмии педагогҳо, психологҳо, иқтисодчиёни Ҷумҳурии Тоҷикистон ва мамлакатҳои Иттиҳоди Давлатҳои Мустақил (ИДМ) доир ба назария, методи ташаккул, технология, роҳ ва усулҳои тарбияи иқтисодии наврасон дар хонавода, нуктаи назари олимон дар бораи муносибати

мукаммали ба шахсият нигаронидашуда ва олимони ватаниву хориҷӣ омӯхта шудааст. Аз ҷониби муҳаққиқ масъалаҳое ба монанди:

- маҳсусият ва мушкилоти асосии тарбияи иқтисодии наврасон дар хонавода дар замони иқтисоди бозорӣ;
- роҳҳои самарарабаҳши ҳал намудан ва баланд бардоштани сатҳи тарбияи иқтисодии наврасон дар хонавода;
- ҷустуҷӯи роҳу усулҳои беҳтарин дар раванди тарбияи иқтисодии наврасон дар хонавода;
- роҳ, усул, метод ва технологияҳои педагогиву психологии баланд бардоштани сатҳи тарбияи наврасон дар хонавода дар замони иқтисоди бозорӣ;
- рушди тасаввурот, дониш, маҳорату малакаҳои иқтисодии наврасон дар тарбияи хонаводагӣ дар замони иқтисоди бозорӣ асоснок карда шудаанд. Боэътиимодии натиҷаҳои таҳқиқот дар он зухур мёбад, ки муқаррароти назариявии таҳқиқот ба таври кофӣ далелнок карда шуда, дар асоси таҳлилу арзёбии адабиёти илмӣ ва кори таҷрибавию озмоишӣ оид ба мавзуи таҳқиқот анҷом ёфтаанд. Инчунин он бисёрҷанба ва тулонӣ ба иҷро расида, дар ҷараёни он мутобиқати пурраи асосҳои назариявӣ, ки аз таҳлили андешаҳои педагогии олимон, омӯзгорон ва равоншиносон ба даст омадаанд, бо методҳои муносиби омӯзиши ин мавзузъ собит гардидааст ва ин имкон медиҳад ба хулосае оем, ки хулосаҳо ва муқаррароти ниҳоии таҳқиқот боэътиимод ва асоснок мебошанд.

Натиҷаҳои таҳқиқот дар рафти гузориши корҳои озмоишӣ-таҷрибавӣ, дар конференсияҳои илмӣ-назариявӣ, семинарҳо доир ба масъалаҳои назариявӣ ва амалияи роҳҳо ва усулҳои тарбияи хонаводагии иқтисодии наврасон, дар гузориш ва муҳокимаҳои мунтазам дар ҷаласаҳо ва семинарҳои илмӣ-амалии кафедраи педагогика ва психологияи Донишгоҳи давлатии Дангара, зимни баромадҳо ва суханрониҳо дар конференсияҳои илмӣ-амалии ҷумҳуриявӣ сурат гирифтанд.

Натиҷаҳои асосии диссертатсияи илмӣ дар кафедраи педагогика ва психологияи Донишгоҳи давлатии Дангара якчанд маротиба (давоми солҳои 2019-2022) баррасӣ гашта, дар конференсияҳои вилоятӣ ва ҷумҳуриявӣ, семинарҳо, мизҳои мудаввар ба таври васеъ баррасӣ шудаанд.

Натиҷаҳои асосии кори илмӣ дар 7 мақолаи илмӣ, аз ҷумла 5 мақола дар маҷаллаҳои илмии тақризшавандай феҳристи тавсиянамудаи Комиссияи олии атtestatсionии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон ба чоп расидаанд, ки мазмуну мундариҷа ва муҳтавои асосии таҳқиқоти мазкурро дар бар мегиранд. Аз ин лиҳоз, асосҳои методологӣ ва назариявии таҳқиқоти Рустами Абдуҷаббор ягон шубҳаангез набуда, боэътиимод ва

боварибахшанд. Муаллифи диссертатсия дониши хуби назариявӣ дошта, дорои қобилияти таҳлилу таҷзия намудани натиҷаҳои таҳқиқот аст, андешаву назари илман асосноки худро пешниҳод намудааст, ки ба ҳаллу фасли масъалаҳои мубрами хусусиятҳои педагогиву психологии баланд бардоштани сатҳи тарбияи наврасон дар хонавода дар замони иқтисоди бозорӣ равона карда шудаанд.

Пояи таҳқиқотӣ ва татбиқи амалии нуқоти илмӣ, методҳои илмӣ-таҳқиқотӣ, корҳои анҷомдода дар ҳар як давраи таҳқиқот, мантиқи фикрронӣ ба талабот ҷавобгӯ мебошанд.

Муаллифи диссертатсия тавассути баргузории корҳои таҷрибавӣ-озмоишӣ собит соҳтааст, ки дар асоси натиҷаҳои бадастомада дар натиҷаи омӯзишу таҳқиқ дар муассисаҳои таҳсилоти миёнаи умумӣ оид ба фарҳанги хонавода ва тарбияи иқтисодии наврасон дар шароити имрӯза корҳои таҷрибавию озмоишӣ қӯмак мерасонад. Ингуна озмоишҳо имкон медиҳанд, ки омӯзгорону волидайнин хонандагон ҳисси масъулиятшиносиро бештар эҳсос карда, тавсияҳои зеринро оид ба амалии натиҷаҳои таҳқиқоти мазкур пешниҳод менамояд:

- волидайн бояд нисбати фарзандон хушмуомила бошанд ва ба ҳар як рафттору кирдори қӯдак дуруст аҳамият диханд;
- омӯзгорону волидайн ба омӯзиши мағҳумҳои иқтисодӣ ва таъсири онҳо ба ҷамъият дикқати зарурӣ диханд;
- омӯзгор бояд шахсе бошад поквичдон, хушмуомила, хушгуфтор ва ҳамаи хислатҳои неки инсониро доро бошад;
- омӯзгор бояд бозаковат, мулоҳизакор ва нозукбин бошад, ҳамчунин, аз илми ахлоқ, сиёsat, ҷомеашиноӣ, кишоварзӣ, иқтисодӣ, ҳукуқӣ боҳабар бошад ва ҳамеша аз сифоти ҳикмат, зирракӣ ва ҷиддият бояд истифода барад ва бар замми ҳамаи ин дониши хуб ва рафтори намунавӣ дошта бошад;
- шароити мусоиди иқтисодӣ барои тарбияи қӯдакон ва хонандагон фароҳам оварда шаванд;
- бо истифода аз афкори мутафаккирони ҷаҳонию ватанӣ бо дар назардошти анъанаҳои миллии ҳалқи тоҷик ҳисси меҳнатдӯстии хонандагонро баланд бардоранд;
- дар муассисаҳои таҳсилоти миёнаи умумӣ ба машғулиятҳои дарсии омӯзгорон таваҷҷуҳи хосса дода шавад.

Баҳогузории ягонагии дохилии натиҷаҳои бадастомада.

Ягонагии натиҷаҳои бадастомадаро аз ҷониби довталаби дараҷаи илмӣ риоя гардидани муҳлати марҳалаҳои таҳқиқот, мавриди истифода қарор додани методҳои мувоғиқ ба объект, мавзуъ, ҳадаф ва вазифаҳои таҳқиқот, интиҳоби дурусти миқдору ҳаҷми гурӯҳҳои озмоишӣ, имконияти воқеии

тасвиби озмоиш дар амалияи таълиму тарбия таъмин намудааст.

Автореферати диссертатсия дар сатҳи хуб таҳия гардида, ба мазмуни диссертатсия мувофиқ ва тасаввуроти аниқро доир ба моҳияти таҳқиқоти гузаронидашуда ва натиҷаҳои бадастовардаи муаллиф медиҳад. Мақолаҳои нашрнамудаи унвончӯй муҳтавои асосии таҳқиқоти диссертатсиониро инъикос меқунанд.

Эродҳо ба кори диссертатсионӣ. Дар баробари дастовардҳои муҳимми зикршуда, диссертатсия ва автореферати он аз камбудиву норасоиҳо низ холӣ нест, ки зикри онҳо барои такмили минбаъдаи таҳқиқоти диссертатсионӣ муфид хоҳад буд, аз ҷумла:

1. Бисёр хуб мешуд, ки маводи таҷрибаи касбии худи муаллиф мавриди таҳлилу баррасӣ қарор гирифта, дар диссертатсия нишон дода мешуд.
2. Агар дар қисми таҷрибавӣ – озмоиши таҳқиқот натанҳо хонандагони муассисаҳои таълимии ноҳияи Данғара, балки хонандагони ягон минтақаи дигари ҷумҳурий низ мавриди омӯзиш қарор дода мешуд, арзишмандии кори илмӣ ба маротиб баланд мешуд.
3. Муаллифи диссертатсия таъкид кардаанд, ки зарурияти ҷорӣ кардани фанни иқтисод дар муассисаҳои таҳсилоти ҳамагонӣ ба миён омадааст. Ҳоло он, ки ин фан дар муассисаҳои таълимӣ ҳамчун фанни “Асосҳои иқтисодиёт” дарс дода мешавад ва беҳтар мешуд агар довталаб пешниҳод менамуд, ки дар китобҳои дарсӣ оид ба мавзуи “Фарҳанги хонавода ва тарбияи иқтисодии наврасон дар шароити иқтисоди бозорӣ” иловаҳо ворид карда шаванд.
4. Дар матни диссертатсия ва автореферати он ғалатҳои грамматикӣ, имлой ва техникӣ ба назар мерасад, ки ислоҳи онҳо барои боз ҳам беҳтар шудани сифати кор мусоидат хоҳад кард. Бояд зикр кард, ки норасоиву ғалатҳои зикргардида ба арзиши илмии таҳқиқоти диссертатсионӣ ба ягон ваҷҳ халал ворид намесозанд.

ХУЛОСА

Диссертатсияи Рустами Абдуҷаббор дар мавзуи “Фарҳанги хонавода ва тарбияи иқтисодии наврасон дар шароити иқтисоди бозорӣ”, ки барои дарёфти дараҷаи илмии номзади илмҳои педагогӣ аз рӯи ихтисоси 13.00.01 – Педагогикаи умумӣ, таърихи педагогика ва таҳсилот пешниҳод шудааст, ба талаботи Низомномаи Шуруи диссертатсионӣ ва Тартиби додани дараҷаи илмӣ (қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30 июни соли 2021, № 267) ва Даствурамал оид ба тартиби барасмиятдарории диссертатсияҳо барои дарёфти дараҷаи илмии доктори фалсафа (PhD)-доктор аз рӯи ихтисос, номзади илм ва доктори илм, авторефератҳо ва мақолаҳои илмии чопшууда доир ба мавзуи диссертатсия ҷавобгӯ буда, муаллифи он Рустами Абдуҷаббор сазовори дарёфти дараҷаи илмии номзади илмҳои педагогӣ аз

рӯи ихтисоси 13.00.01 – Педагогикаи умумӣ, таърихи педагогика ва таҳсилот мебошад.

Тақриз аз тарафи эксперт, доктори илмҳои педагогӣ, профессор Шоҳиён Нуралӣ Набот мураттаб шудааст.

Диссертатсия дар семинари илмӣ – назариявии кафедраи педагогикаи умумидонишгоҳии Донишгоҳи байналмилалии забонҳои хориҷии Тоҷикистон ба номи Сотим Улуғзода бо иштироки Рустами Абдуҷаббор баррасӣ ва муҳокима гардида, тақризи мазкур яқдилона тариқи овозидҳии кушоди ҳозирин тасдиқ карда шуд (қарори №3 аз 23.10 соли 2023)

Дар ҷаласаи васеи семинари илмӣ-назариявии кафедраи педагогика 11 нафар устодону омӯзгорони Донишгоҳи байналмилалии забонҳои хориҷии Тоҷикистон ба номи Сотим Улуғзода иштирок намуданд.

Натиҷаи овозидҳӣ: "тарафдор" - 11 нафар, "бетараф" - нест, "муқобил" - нест (қарори ҷаласаи васеи семинари илмӣ-назариявии кафедраи педагогикаи Донишгоҳи байналмилалии забонҳои хориҷии Тоҷикистон ба номи Сотим Улуғзода аз 23.10.2023, №3).

Раиси ҷаласаи васеи семинари илмӣ-методӣ,
мудири кафедраи педагогикаи умумидонишгоҳии
Донишгоҳи байналмилалии
забонҳои хориҷии Тоҷикистон
ба номи Сотим Улуғзода

доктори илмҳои педагогӣ, и. в. профессор Шоҳиён Н.Н.

Экспертҳо:

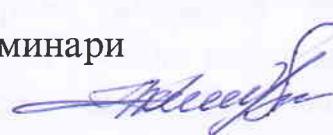
Доктори илмҳои педагогӣ, профессор Шомуродзода Ҳ.Р.

Номзади илмҳои педагогӣ, дотсент Каюмов А.Ҷ.

Котиби ҷаласаи васеи семинари

илмӣ-назариявӣ

23.10.2023

 Нураҳмадзода Д.

Маълумот барои тамос: Нишонӣ: 734019. ш.Душанбе, кӯчаи

Муҳаммадиев, 17/6. Донишгоҳи байналмилалии забонҳои хориҷии
Тоҷикистон ба номи Сотим Улуғзода

Тел.: +992 372325000; Факс: +992 372325003; Сомона: www.ddzt.tj

Имзои Шоҳиён Н.Н., Шомуродзода Ҳ.Р., Каюмов А.Ҷ. ва

Нураҳмадзода Д.тасдиқ мекунам.

Сардори раёсати кадр ва корҳои
махсуси ДБХЗТ ба номи Сотим Улуғзода

 Юсурова Б.Ғ.

